

A Tanács 96/35/EK irányelve

(1996. június 3.)

a veszélyes áruk közúti, vasúti vagy belvízi szállításánál alkalmazandó biztonsági tanácsadók kinevezéséről és szakmai képzéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság állásfoglalására [2],

a Szerződés 189c. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően [3],

mivel az évek folyamán a belföldi és a nemzetközi forgalomban szállított veszélyes áruk mennyisége jelentős mértékben nőtt, ami növelte a baleseti kockázatot;

mivel a veszélyes áruk szállításakor bekövetkező balesetek egy részét az ilyen anyagok szállításában rejlő veszélyek nem megfelelő ismerete okozza;

mivel az egységes szállítási piac megteremtésével összefüggésben szükséges az ilyen anyagok szállításában rejlő veszélyek eredményesebb megelőzése érdekében intézkedéseket hozni;

mivel a munkavállalók munkahelyi biztonságát és egészségük javítását elősegítő intézkedések bevezetéséről [4] szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv a veszélyes áruk szállításakor felmerülő kockázat csökkentésére nem tartalmaz intézkedéseket;

mivel a veszélyes áruk szállításával vagy az ahhoz kapcsolódó be- és kirakodással foglalkozó vállalkozásoktól meg kell követelni, hogy tartsák be a veszélyes áruk közúti, vasúti vagy belvízi szállításában rejlő veszélyek megelőzésére szolgáló szabályokat; mivel ennek érdekében elő kell írni, hogy megfelelő szakmai képzettséggel rendelkező veszélyesáru-szállítási biztonsági tanácsadókat nevezzenek ki;

mivel a biztonsági tanácsadók szakmai képzésének célja, hogy ismerjék az ilyen szállításokra vonatkozó alapvető törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket;

mivel a tagállamoknak meg kell határozniuk a szakmai képzés közös minimumkövetelményeit, amelyeknek vizsgán kell megfelelni;

mivel a tagállamoknak közösségi típusú bizonyítványt kell kiállítaniuk a tanácsadók szakmai képzettségéről, hogy az ilyen bizonyítványok birtokosai a Közösség egész területén gyakorolhassák tevékenységüket;

mivel a biztonsági tanácsadók szakmai képzettsége elő fogja segíteni a felhasználók érdekében nyújtott szolgáltatás színvonalának javulását; mivel az ilyen szakmai képzettség minimálisra fogja csökkenteni azoknak a baleseteknek a valószínűségét, amelyek a környezet visszafordíthatatlan károsodását vagy a veszélyes árukkal érintkezésbe kerülő más emberek súlyos sérülését okozhatják,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az irányelv célja

A tagállamok az ezen irányelv által rögzített követelményeknek megfelelően meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden vállalkozás, amely közúton, vasúton vagy belvízen veszélyes árut szállít vagy ahhoz kapcsolódó be- és kirakodást végez, legkésőbb 1999. december 31-ig egy vagy több veszélyesáru-szállítási biztonsági tanácsadót nevezzen ki, aki segíteni hivatott annak megelőzését, hogy e tevékenységek veszélyeztessék az embereket, az anyagi javakat vagy a környezetet.

2. cikk

Meghatározások

Ennek az irányelvnek az értelmében:

a) "vállalkozás" minden természetes vagy jogi személy - akár folytat jövedelemszerző tevékenységet, akár nem -, jogi személyiség nélküli társaság vagy személyek társulása - akár folytat jövedelemszerző tevékenységet, akár nem -, valamint hivatalos szervezet - függetlenül attól, hogy rendelkezik-e jogi

személyiséggel, vagy hogy jogi személyiséggel rendelkező hatóságnak alárendelt-e -, amely veszélyes árut szállít, fuvaroz, be- vagy kirak;

b) "veszélyesáru-szállítási biztonsági tanácsadó", (a továbbiakban: tanácsadó) a vállalkozás vezetője által kinevezett személy, aki a 4. cikkben meghatározott feladatot és munkakört ellátja, és az 5. cikkben előírt oktatási bizonyítvánnyal rendelkezik;

c) "veszélyes áruk" a veszélyes áruk közúti szállítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről [5] szóló, 1994. november 21-i 94/55/EK tanácsi irányelv A. mellékletében meghatározott áruk;

d) "tevékenység" a veszélyes anyagok közúti, vasúti vagy belvízi szállítása, a más tagállamok belvízi útjaival összeköttetésben nem lévő nemzeti belvízi utakon végzett szállítás kivételével, és az ezekhez kapcsolódó be- és kirakodás.

3. cikk

Mentességek

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a következő vállalkozások nem tartoznak ennek az irányelvnek a hatálya alá:

a) amelyek tevékenysége olyan veszélyes árukra terjed ki, amelyeket a fegyveres erők tulajdonában lévő vagy felelősségi körébe tartozó járművekkel szállítanak,

b) amelyek tevékenysége olyan mennyiségekre terjed ki, amelyek szállítási egységenként nem haladják meg a 94/55/EK irányelv B. mellékletének 10010 és 10011 szélzetszámában feltüntetett értékeket, vagy

c) amelyek fő vagy kiegészítő tevékenységi körébe nem tartozik a veszélyesáru-szállítás, illetve az ezzel kapcsolatos be- és kirakodás, de esetenként olyan veszélyes áruk belföldi szállítását vagy az ahhoz kapcsolódó be- és kirakodást végzik, amelyek csak kisebb veszélyt vagy szennyezési kockázatot jelentenek.

4. cikk

A tanácsadó feladata és kinevezése

(1) A tanácsadó fő feladata az, hogy a vállalkozás vezetőjének felelőssége mellett minden lehetséges módon és cselekedettel elősegítse, hogy a vállalkozás a tevékenységét a hatályos szabályoknak megfelelően és a lehető legbiztonságosabb módon végezze. A tanácsadó látja el a vállalkozás tevékenységére vonatkozóan az I. számú mellékletben felsorolt feladatokat.

(2) A tanácsadó lehet a vállalkozás vezetője is, a vállalkozásban más feladatkört is ellátó személy vagy a vállalkozás közvetlen alkalmazásában nem álló személy, amennyiben alkalmas a tanácsadó feladatainak ellátására.

(3) Az egyes tagállamok illetékes hatósága vagy a tagállam által e célra kijelölt szervezet kérésére minden érintett vállalkozásnak közölnie kell, hogy ki a tanácsadója.

5. cikk

Oktatási bizonyítvány

(1) A tanácsadónak az érintett közlekedési alágazat(ok)ra vonatkozóan közösségi típusú oktatási bizonyítvánnyal (a továbbiakban: bizonyítvány) kell rendelkeznie. A bizonyítványt az egyes tagállamok illetékes hatósága vagy a tagállam által e célra kijelölt szervezet adja ki.

(2) A bizonyítvány megszerzéséhez a jelöltnek képzésben kell részt vennie, és a tagállam illetékes hatósága által jóváhagyott vizsgát kell tennie.

(3) A képzés fő célja, hogy a jelölt megfelelő tudást szerezzen a veszélyes áruk szállításában rejlő veszélyekről, az adott közlekedési alágazatra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, valamint az I. számú melléklet szerinti feladatokról.

(4) A vizsgának legalább a II. számú mellékletben felsorolt témákra kell kiterjednie.

(5) A bizonyítványt a III. számú melléklet szerinti formában kell kiállítani.

(6) A bizonyítványt minden tagállam köteles elismerni.

6. cikk

A bizonyítvány érvényessége

A bizonyítvány öt évig érvényes. A bizonyítvány érvényességi idejét alkalmanként öt évvel automatikusan meg kell hosszabbítani, ha birtokosa a bizonyítvány érvényességének lejárt előtti egy évben olyan továbbképző tanfolyamon vett részt vagy olyan vizsgát tett, amelyet az illetékes hatóság jóváhagyott.

7. cikk

A balesetek jelentése

Ha egy szállítás, illetve az áruk be- vagy kirakodása közben bekövetkezett baleset személyek, anyagi javak vagy a környezet sérelmével jár, vagy bennük kárt okoz, az érintett vállalkozás tanácsadójának a lényeges információk összegyűjtése után baleseti jelentést kell készítenie a vállalkozás vezetősége vagy adott esetben a helyi hatóság részére.

Ez a jelentés azonban nem helyettesíti a vállalkozás vezetőségének jelentését, amelyet bármilyen más nemzetközi, közösségi vagy belföldi szabályozás alapján követelnek meg a tagállamok.

8. cikk

Az irányelv kiigazítása

Ezt az irányelvet az általa szabályozott területen bekövetkező tudományos és műszaki fejlődéshez kell igazítani a 9. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

9. cikk

(1) A Bizottságot a 94/55/EK irányelv 9. cikke által létrehozott, a veszélyes áruk szállításával foglalkozó bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll, és elnöke a Bizottság képviselője.

(2) A Bizottság képviselője terjeszti elő a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság állást foglal a tervezetről a Bizottság képviselője által, az ügy sürgősségének függvényében meghatározott határidőn belül. Az állásfoglalást olyan szótöbbséggel kell meghozni, mint amilyent a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdése az olyan határozatok esetében ír elő, amelyeket a Tanács köteles a Bizottság javaslatára meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatát az említett cikkben előírt módon kell súlyozni. Az elnöknek nincs szavazata.

(3) a) A Bizottság meghozza a tervezett intézkedéseket, ha összhangban vannak a bizottság állásfoglalásával.

b) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság állásfoglalásával, vagy ha a bizottság nem foglalt állást, a Bizottság késedelem nélkül javaslatot nyújt be a Tanácshoz a meghozandó intézkedésekről. A Tanács minősített többséggel dönt.

Ha a Tanács a javaslat beküldésétől számított három hónapon belül nem dönt, a Bizottság meghozza a javasolt intézkedéseket.

10. cikk

Ez az irányelv nem érinti a munkavállalók munkahelyi biztonságáról és egészségvédelméről szóló 89/391/EGK irányelv és a végrehajtására kiadott külön irányelvek rendelkezéseit.

11. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 1999. december 31-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ezen irányelv végrehajtásához szükségesek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

12. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxemburgban, 1996. június 3-án.

a Tanács részéről

az elnök

T. Treu

[1] HL C 185., 1991.7.17., 5. o. és HL C 233., 1992.9.11., 5. o.

[2] Az 1991. november 27-én kiadott állásfoglalás (HL C 40., 1992.2.17., 46. o.).

[3] Az Európai Parlament 1992. május 15-i állásfoglalása (HL C 150., 1992.6.15., 332. o.), a Tanács 1995. október 6-i közös álláspontja (HL C 297., 1995.11.10., 13. o.) és az Európai Parlament 1996. január 17-i határozata (HL C 32., 1996.2.5., 49. o.).

[4] HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

[5] HL L 319., 1994.12.12., 7. o.

I. MELLÉKLET

A TANÁCSADÓNAK A 4. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT FELADATAI

A tanácsadó feladatai elsősorban a következők:

- annak figyelemmel kísérése, hogy betartják-e a veszélyes áruk szállítását szabályozó előírásokat,
- tanácsadás a vállalkozás számára a veszélyes áruk szállítását illetően,
- éves jelentés készítése a vállalkozás vezetősége, vagy adott esetben a helyi hatóság számára a vállalkozás veszélyes áruk szállításával kapcsolatos tevékenységéről. Az éves jelentéseket öt évig meg kell őrizni, és a hatóság kérésére be kell mutatni.

A tanácsadónak ezen kívül szintén kötelessége figyelemmel kísérni a vállalkozás érintett tevékenységére vonatkozó következő gyakorlatokat és eljárásokat:

- a szállítandó veszélyes áruk azonosítására vonatkozó szabályok betartása,
- a vállalkozás azon gyakorlata, hogy figyelembe veszi-e a szállítójárművek vásárlásánál a szállítandó veszélyes áruval kapcsolatos különleges követelményeket,
- a veszélyes áruk szállítására, be- és kirakodására használt felszerelések ellenőrzésére szolgáló eljárások,
- a vállalkozás alkalmazottai megfelelő képzésben részesültek-e, és e képzés ténye szerepel-e a személyi anyagukban
- a szállítás vagy a be- és kirakodás biztonságát veszélyeztető baleset vagy rendkívüli esemény esetén megfelelő veszélyelhárítási eljárások alkalmazása,
- a szállítás vagy a be- és kirakodás alatt bekövetkezett balesetek, rendkívüli események vagy észlelt súlyos szabálytalanságok okának felderítése, és amennyiben szükséges, jelentés készítése,
- a balesetek, rendkívüli események vagy súlyos szabálytalanságok ismétlődésének megakadályozását célzó megfelelő eljárások alkalmazása,
- az alvállalkozók vagy harmadik felek kiválasztásakor és igénybevételekor a veszélyes áruk szállításával kapcsolatos jogi előírások és különleges követelmények figyelembevétele,
- annak ellenőrzése, hogy a veszélyes áruk szállításában, be- és kirakodásában részt vevő alkalmazottak kapnak-e részletes technológiai utasítást és oktatást,
- a veszélyes áruk szállításához, be- és kirakodásához kapcsolódó veszélyek tudatosítását szolgáló intézkedések meghozatala,
- olyan ellenőrzési eljárások alkalmazása, melyek azt hivatottak biztosítani, hogy a kötelező okmányok és biztonsági felszerelések a járműveken legyenek, és ezek az okmányok és biztonsági felszerelések a szabályoknak megfelelőek legyenek,
- olyan ellenőrzési eljárások alkalmazása, amelyek a be- és kirakodással kapcsolatos szabályok betartását biztosítják.

II. MELLÉKLET

AZ 5. CIKK (4) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TÉMAKÖRÖK

A bizonyítvány megszerzéséhez legalább a következők ismerete szükséges:

I. Általános megelőzési és biztonsági intézkedések:

- a veszélyes árukkal kapcsolatos balesetek lehetséges következményeinek ismerete,
- a balesetek fő okainak ismerete;

II. A nemzeti jog, a közösségi szabályok, a nemzetközi megállapodások és egyezmények előírásai az igénybe vett közlekedési alágazatra vonatkozóan, különös tekintettel a következőkre:

1. a veszélyes áruk besorolása:

- az oldatok és keverékek besorolása,
- az anyagmegnevezés felépítése,
- a veszélyesáru-osztályok és az osztályozás elvei,
- a szállított veszélyes anyagok és tárgyak jellemzői,
- fizikai, kémiai és toxikológiai (mérgezési) tulajdonságai;

2. általános csomagolási követelmények, beleértve a tartályjárművekre, tankkonténerekre stb. vonatkozó követelményeket:

- a csomagolóeszközök fajtái, kódolásuk és jelölésük,
- a csomagolóeszközökre vonatkozó követelmények és a csomagolóeszközök vizsgálatára vonatkozó előírások,
- a csomagolóeszköz állapota és az időszakos vizsgálatok;

3. a veszély jelölése és a veszélyességi bárcák:

- a veszélyességi bárcák mintája,
- a veszélyességi bárcák elhelyezése és eltávolítása,
- a táblák és a bárcák elhelyezése;

4. a fuvarokmányban lévő hivatkozások:

- a fuvarokmányban lévő információ,
- a feladó (megfelelőségi) nyilatkozata;

5. a szállítás lebonyolítása és a feladási korlátozások

- teljes rakomány,
- ömlesztett rakomány,
- ömlesztett szállítás nagykonténerben,
- konténerben való szállítás,
- rögzített és leszerelhető tartányban való szállítás;

6. utasok szállítása;

7. együtt rakási tilalmak és óvintézkedések;

8. az anyagok elkülönítése;

9. a szállított mennyiség korlátozása és a mentesített mennyiségek;

10. árukezelés és elhelyezés:

- be- és kirakodás (töltési fok),
- átmeneti tárolás és elkülönítés;

11. berakodás előtti és kirakodás utáni tisztítás, illetve gáztalanítás;

12. a személyzet szakképzése;

13. a jármű okmányai:

- a fuvarokmány,
- írásbeli utasítások,
- a jármű-jóváhagyási igazolás,
- a járművezető oktatási bizonyítványa,
- a belvízi szállításra vonatkozó képzés tanúsítványa,
- az eltérésekről szóló megállapodások okmányai,

- egyéb okmányok;

14. biztonsági utasítások: az utasítások végrehajtása és a járművezető egyéni védőfelszerelése;

15. a járművek felügyelete: várakozás;

16. forgalmi és navigációs szabályok és korlátozások;

17. szennyező anyagok működés közbeni és véletlen kibocsátása;

18. a szállítóeszközökre vonatkozó követelmények.

III. MELLÉKLET

AZ 5. CIKK (5) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT BIZONYÍTVÁNY FORMÁJA

+++++ TIFF +++++